

lade være med at tale om Told, men derimod tale om Importregulering, fordi det ene lyder saa stygt og det andet bedre, men i Virkeligheden er ganske det samme, saa viser Forholdene, at det aldeles ikke er det samme, eftersom Industrien ønsker Told, men ikke Importregulering, og eftersom den højtærede Minister meget vel kan indlade sig paa Importregulering, men ikke vil taale Toldbeskyttelse. Den højtærede Minister kan heller ikke have undgaaet at bemærke, at det ærede Medlem Hr. Drachmann, da han skulde beskæftige sig med min Tale, i denne saa en Kærlighedserklæring til Venstres Toldpolitik, hvilket altsaa var en i høj Grad modsat Opfattelse af Talen. Det var rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde. Jeg har en gammel Kærlighed til Venstres Toldpolitik, den er ikke rustet, og den opgiver jeg ikke, og det kan godt være, at den højtærede Finansminister kommer i den Situation, hvor han ikke vil kaste Vrag paa denne Kærlighed. For naar man ser, hvad der er foregaaet her, maa man i høj Grad tvivle om, at den højtærede Minister har noget egentlig parlamentarisk Flertal længere her i Salen, hvis han holder sig indenfor sine Grupper. Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann mente, at Venstre og Regeringen i Virkeligheden i deres Industripolitik praktiserede et radikalt Dogme, saa er det ganske forkert. Det er, fordi det ærede Medlem tillægger os et Dogme, som vi aldeles ikke har. Han mente, at vi har haft et Dogme, som siger, at Danmark ingen Udenrigspolitik har eller bør have; det er en fuldkommen Misopfattelse. Hvad han maa sigte til, er den Udenrigspolitik, som førtes i det slesvigske Spørgsmaal af alle Regeringer siden Ministeriet Bluhme eller siden Ministeriet Frijs og frem gennem Aarene, indtil der nu føres en aktiv sønderjydsk Politik igen. Hvis der paa Udenrigspolitikens Omraade er et radikalt Dogme, er det ikke det, at vi ingen Udenrigspolitik har, thi det har ethvert Land, og vi i høj Grad, men saa maa det være det, at efter vor Opfattelse har vi ingen Udenrigspolitik, hvis sidste Fåse kan være Militærmagtens Indskriden: Krig, det som andre har betegnet som Udenrigspolitikens ultima ratio eller Fortsættelse i sidste Instans. Netop fordi det er forkert at tro, at den radikale Politik er Udtryk for noget negativt, for dette ikke at have nogen Udenrigspolitik, er det ogsaa en Misopfattelse af vor Stilling, naar det ærede Medlem udfra den rigtige Opfattelse af vor Stilling til toldpolitiske Spørgsmaal mener, at vi ikke har ønsket

en aktiv Politik overfor den nuværende Krise. Thi vi har i høj Grad ønsket en aktiv Politik her.

Til den højtærede Landbrugsminister skal jeg, da han jo ogsaa beskæftigede sig med Valutareguleringen, sige, at han tager fejl, naar han tror, det er mig, som i sin Tid har foreslaaet Valutareguleringen, og at jeg derfor taler, fordi jeg har lidt den Tort, at selve Valutareguleringen er strandet. Den højtærede Landbrugsminister vil vide, at det er den daværende Handelsminister C. Hage, som har foreslaaet den og som ikke naaede at gennemføre den. Æren for at have villet det rigtige tilkommer ham, og det havde været lykkeligt, om han havde kunnet opnaa at gennemføre sin Politik. Det er heller ikke rigtigt, naar den højtærede Landbrugsminister mener, at min Tale nu er et Opkog af Valgtaler i 1920, som da blev forkastet af Vælgerfolket. Det er rigtigt, at der ved Valget i April 1920 af et stort Flertal af Vælgere ikke blev taget mindste Hensyn til, hvad jeg udtalte om Valutareguleringens Nødvendighed. Hvad jeg den Gang sagde, var en Fremstilling af, hvad jeg mente der vilde ske, naar vi ingen Valutaregulering fik, og det, jeg siger nu, er en Konstatation af, hvad der er sket, efter at vi ingen Valutaregulering fik i Foraaret 1920. Det er en sørgelig Konstatation af Rigtigheden af Forudsigelser. Naar den højtærede Landbrugsminister mener, at han aldrig vil faa min Tilgivelse, men at han vel kan undvære den, saa tager ogsaa den højtærede Landbrugsminister fejl. Han kan blot huske, hvad hans Sidemand, den højtærede Handelsminister, sagde, da han citerede det gamle Ord om, at det at forstaa er at tilgive — og jeg tror at forstaa den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister sagde om Valutareguleringen, at den vilde have skabt Uro, Uvished, ja maaske Korruption her i Landet. Men alle Erhvervenes øvrige Repræsentanter i Valutaraadet sagde det modsatte, de sagde, at den vilde skabe Tryghed og gode Forhold her i Landet eller i hvert Fald forbedre vore Vilkaar. Ogsaa det Erhverv, den højtærede Landbrugsminister selv tilhører, havde fremragende Talsmænd for den Anskuelse, at Valutaregulering var at foretrække. Jeg formener, at Forpagter Sonne i ingen Henseende er en ringere Landbruger end Forpagter Madsen-Mygdal, og at Godsejer Tesdorpf i ingen Henseende er en ringere Landmand end Godsejer Madsen-Mygdal, og at Kontorchef i Landhusholdningsselskabet Hertel i ingen Henseende er en ringere teoretisk Landmand end Forstander Madsen-Mygd-